

strana, pročež neměl nss důvodu, aby se zabýval dalšími námitkami ve stížnosti tohoto spolku proti výroku ve věci samé vznesenými.

Č. 6422.

O b e c n í d á v k a z e z á b a v: * Pořádání vzorkového veletrhu nepodléhá dávce ze zábav podle pravidel vydaných vl. nař. č. 143/22.

(Nález ze dne 23. března 1927 č. 5744.)

V ě c: Městská obec Bratislava proti župnímu úřadu v Bratislavě o dávku ze zábav.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Důchodkové oddělení města Bratislavy předešlo plat. rozkazem z 24. září 1923 mezinárodnímu dunajskému veletrhu v Bratislavě z pořádání veletrhu v r. 1923 dávku ze zábav ve výši 47.740 Kč. Odvolání uvedeného spolku bylo měst. zastupitelským sborem v Bratislavě zamítnuto, poněvadž jde ve smyslu § 2 č. 1 pravidel o vybírání dávky ze zábav, vydaných vl. nař. č. 143/22, o produkci neb podívanou, ke které třeba úředního povolení. Dalšímu odvolání vyhověl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodu, že mezinárodní dunajský veletrh není výstavou (podívanou), nýbrž podnikem, který poskytuje obchodníkům a průmyslníkům příležitost k prodeji jejich tovaru a slouží širším vrstvám obecnstva k obeznámení se s těmito produkty.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvažil nss toto:

V daném případě jde spor o to, zdali mezinárodní dunajský veletrh v Bratislavě jest pokládati za zábavu ve smyslu pravidel o dávce ze zábav a podléhá-li tudíž této dávce. St-lka hájí ve stížnosti souhlasně s usnesením měst. zastupitelského sboru názor, že uvedené veletrhy byly výstavou a poněvadž výstavy podle § 2 č. 2 cit. pravidel dávce podléhají a podle § 3 č. 3 jsou od dávky osvobozeny pouze umělecké výstavy, dovozuje stížnost, že mezinárodní dunajský veletrh podléhá dávce ze zábav.

Nss nedal stížnosti za pravdu.

Podle § 2 č. 2 prav. jsou dávce ze zábav podrobeny zejména produkce a podívané všeho druhu, k nimž jest třeba úředního povolení a příkladem jsou uvedeny mimo jiné také výstavy. V § 3 č. 1 prav. stanoví se pak, že dávce jsou podrobeny uměl. výstavy. Za výstavy ve smyslu cit. ustanovení pravidel jest pokládati jen takové podniky, při kterých jsou určité předměty vyloženy za tím účelem, aby obecnstvu, které tyto předměty prohlíží, byl poskytnut požitek z pozorování vystavených předmětů. To vyplývá zejména z toho, že »výstavy« jsou uvedeny jako druh »podívaných«, tedy podniků sloužících k ukojení požitku určeného. Při tom by ovšem neškodilo, že snad vedle toho vyložením předmětů jest sledován ještě jiný účel, na příklad prodej předmětů vystavených.

Veletrh má podle svého pojmu za účel, aby vyložením vzorků byli zájemníci informováni o pramenech nákupních a cenách výrobků, po případě také, aby přímým stykem zájemníků s výrobcí neb obchodníky byl podpořen odbyt a ulehčeno uzavření obchodu. Má tudíž veletrh v první řadě na zřeteli zájmy obchodní. Nelze tedy tvrditi, že by vyložení

vzorků na veletrhu sloužilo za podívanou ve smyslu shora vyličeném a že by veletrh byl výstavou ve smyslu cit. ustanovení pravidel. Tomu nevádí ani, že snad mnoho návštěvníků nepřichází na veletrh v úmyslu nakupovati nějaké zboží, neboť není-li z technických důvodů možno návštěvníky omeziti pouze na osoby, které prokážou hospodářský zájem na návštěvě veletrhu, nemůže tato okolnost sama o sobě vtisknouti vyloučení vzorků ráz zábavy.

Nss tedy neshledal, že by mezinárodní dunajský veletrh, který, jak není sporno, sleduje cíl shora vyličený, byl výstavou ve smyslu § 2 č. 2 prav., a že by proto podléhal dávce ze zábav.

Č. 6423.

Stavební právo (Morava): I. Zemský výbor je oprávněn přímo v první stolici naříditi odstranění plotu, který byl proti předpisu § 46 stav. ř. mor. u veř. silnice postaven. — II. Plot nepřestává býti hrazením podle § 46 st. ř. mor. tím, že v něm jsou vrata. — III. Předpis § 46, odst. 4 stav. ř. mor. platí též o nahrazení plotu starého plotem novým.

(Nález ze dne 23. března 1927 č. 5929.)

V ě c: Dr. Josef Sch. v N. proti moravskému zemskému výboru v Brně (vrch. zem. rada Jos. Derka) stran odstranění hrazení.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: K oznámení silničního výboru ve St., že st-1 zřídil podél svého pozemku v N. dva laťové ploty o délce 20 m a 12 m ve vzdálenosti jen 1.20 — 1.50 m od kraje banketu okresní silnice, nařídil mor. zv nař. výnosem st-li, aby ploty ty do 14 dnů odstranil, resp. přemístil do zákonné vzdálenosti 2.50 m, a upozornil jej pro případ neuposlechnutí na ustanovení § 46, bod 4 stav. ř.

Stížnost neshledal nss důvodnou.

St-1 namítá na prvním místě, že zv nebyl příslušným napadený příkaz vydati, poněvadž o věci nerozhodl dosud stav. úřad první stolice. Námitka ta není důvodna. § 46 stav. řádu mor. ve znění zák. ze 16. června 1914 č. 44 z. z., o němž se nař. výnos opírá, stanoví v bodu 1., v jaké vzdálenosti dovoleno jest při veř. silnicích zřizovati stavby a hrazení, v bodu 2. zmocňuje pak zem. správu pol., resp. zem. výbor, aby z předpisů bodu 1. o vzdálenosti povolil výjimky. Bod 4. téhož § praví pak, že při novostavbách, přístavbách, přestavbách a hrazeních při říšských a okr. silnicích, pro něž taková výjimka stanovena nebyla, jest úřad dle bodu 2. k povolení výjimky kompetentní oprávněn i mimo pořad stolic, předepsaný v § 136, naříditi stavebníku, aby takovou stavbu nebo takové hrazení během určité, jemu stanovené lhůty odstranil. Vzhledem k tomuto ustanovení nemůže tedy býti pochybnosti, že zv byl v daném případě příslušným přímo v první instanci nař. příkaz vydati.

Druhá námitka vytýká, že nebylo materiálních předpokladů pro vydání nař. příkazu. V tomto směru dlužno především vytknouti, že případ nutno posuzovati podle § 46 stav. řádu mor., který ex professo jedná o zřizování staveb a hrazení při veř. silnicích. Nadpis tohoto paragrafu mluví ovšem jen o stavbách. Avšak kontext uvádí vedle staveb